Diumenge 3 (C) de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Lc* 13,1-9): En aquell temps, es van presentar alguns que l'informaren sobre el fet dels galileus, la sang dels quals Pilat barrejà amb la dels sacrificis d'ells. I en resposta els digué: «¿Penseu que aquests galileus eren més pecadors que tots els galileus, perquè han patit tals coses? No, us dic; però si no us convertiu, tots us perdreu de manera semblant. O aquells divuit sobre els quals caigué la torre de Siloè i els matà, ¿penseu que també ells eren més culpables que tots els homes que habitaven a Jerusalem? No, us dic; però si no us convertiu, tots us perdreu de manera semblant».

I els proposava aquesta paràbola: «Un tenia una figuera en la seva vinya, i anà a buscar-hi fruit, i no n'hi trobà. I digué al vinyater: 'Mira que són tres anys que busco fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo: talla-la. Per què, a més, ha d'esgotar la terra?'. Però ell, responent, li digué: 'Senyor, deixa-la encara aquest any, fins que hi hauré cavat entorn i hi hauré tirat fem, per si dona fruit en endavant, i si no, la tallaràs'».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si no us convertiu, tots us perdreu de manera semblant»

Cardenal Jorge MEJÍA Arxivista i Bibliotecari de la S.R.I.
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, tercer diumenge de Quaresma, la lectura evangèlica conté una crida de Jesús a la penitència i a la conversió. O, més ben dit, una exigència de canvi en la vida.

"Convertir-se" significa, en el llenguatge evangèlic, mudar l'actitud interior, i també d'estil extern. És una de les paraules més usades en l'Evangeli. Recordem que, abans de la vinguda del Senyor Jesús, sant Joan Baptista resumia la seva predicació amb la mateixa expressió: «predicant un baptisme de penitència» (Mc 1,4). I, tot seguit, la predicació de Jesús es resumeix amb aquestes paraules: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli» (Mc 1,15).

Aquesta lectura d'avui té, amb tot, característiques pròpies, que demanen atenció fidel i resposta adient. Hom pot dir que la primera part, amb les dues referències històriques (la sang vessada per Pilat i la torre derruïda), conté una amenaça. Impossible anomenar-la d'una altra manera!: lamentem les dues desgràcies —aleshores sentides i plorades— però Jesucrist, molt seriosament, ens diu a tots: —Si no canvieu de vida, «tots us perdreu de manera semblant» (Lc 13,5).

Això ens mostra dues coses. En primer lloc, l'absoluta serietat del compromís cristià. I, segon: si hom no el respecta tal com Déu mana, la possibilitat d'una mort, no en aquest món, sinó molt pitjor, en l'altre: l'eterna perdició. Les dues morts del nostre text no són més que figures d'una altra mort, sense comparança amb la primera.

Cadascú sabrà com aquesta exigència de canvi se li presenta. Ningú resta exclòs. Si això ens inquieta, la segona part ens consola. El "vinyater", que és Jesús, demana a l'amo de la vinya, el seu Pare, que esperi encara un any. I mentrestant, ell farà tot el possible (i l'impossible, tot morint per nosaltres) per tal que la vinya doni fruit. És a dir, canviem de vida! Aquest és el missatge de la Quaresma. Prenguem-lo, doncs, seriosament. Els sants —sant Ignasi, per exemple, malgrat que tard en la seva vida— per gràcia de Déu canvien i ens animen a canviar.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Un secret. —Un secret, a crits: aquestes crisis mundials són crisis de sants» (Sant Josepmaria)
- «Cal reconèixer que el desenvolupament econòmic mateix ha estat, i ho és encara, malmès per desviacions i problemes dramàtics. Aquesta crisi ens situa improrrogablement davant de decisions que afecten cada cop més el destí mateix de l'home, el qual, això a part, no pot prescindir de la seva naturalesa» (Benet XVI)
- «El capgirament dels mitjans i dels fins, que porta a donar valor de fi últim allò que no és més que un mitjà que hi porta, o a considerar les persones com purs mitjans amb vista a un fi, crea estructures injustes (...). Llavors cal apel·lar a les capacitats espirituals i morals de la persona i a l'exigència permanent de la seva conversió interior, a fi d'obtenir canvis socials que estiguin realment al seu servei» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.887-1.888)